

forslaget og ideen bag dette fandt udtryk i udtalelser fra en række af ministrene. Derimod var en del af de valgte medlemmer kritisk indstillede og beklagede, at forslaget var for lidt konkret udformet, og udtalte ønsker om en opstramning og præcisering af indholdet. En række sådanne forslag fremførtes under behandlingen i de respektive udvalg. Under hensyn til ønsket om at få overenskomstforslaget paraferet allerede under sessionen frafaldt udvalgene de fleste af ændringerne. Dog uddybedes en af artiklerne om det kulturelle samarbejde, ligesom det af præsidiet indbragte ændringsforslag godkendtes.

Ved den endelige afstemning 23. marts 1962 vedtoges samarbejdsoverenskomsten med 56 stemmer mod 4 afgivet af de finske folkedemokratiske medlemmer. Senere samme dag paraferede repræsentanter for de fem regeringer teksten ved en højtidelig sammenkomst i rikssalen i Finlands riksdagshus. Der var enighed om, at overenskomsten skulle benævnes Helsingforsaftalen. (Om ratifikationen af overenskomsten, se side 474).

Andre hovedemner i generaldebatten var det nordiske samarbejdes fremtid set i lyset af de europæiske markedsforhandlinger samt det nordiske kulturelle samarbejde, i første række på videnskabens, forskningens og den højere uddannelses område.

Ved sessionen udså rådet tre komiteer på hver ni medlemmer med den opgave at forberede rådets behandling af sager vedrørende henholdsvis Juridisk og Socialpolitisk og Økonomisk udvalg sagsområder. Som danske repræsentanter genvalgte Holger Eriksen og Knud Thestrup til medlemmer af den juridiske nimandskomité, Nina Andersen og Harald Nielsen til medlemmer af den socialpolitiske nimandskomité. Til medlemmer af den økonomiske nimandskomité nyvalgte Poul Møller og genvalgte Per Hækkerup samt de to suppleanter: Erik Eriksen og Carl Petersen.

Til medlemmer af redaktionskomiteen for Nordisk Kontakt genvalgte Per Hækkerup og Ole Bjørn Kraft. Dansk redaktør var indtil 1. oktober 1962 Svend Thorsen.

Præsidiet fik desuden rådets bemyndigelse til, i det omfang